

og Vidtløftighed blev det først i Septbr. 1844 Directionen muligt at forelægge en Convention til Confirmation. Fra Cancelliet blev den derefter indsendt til Grosserer-Societetets Comitee, hvor den henlaa over 2 Aar, og da Compagniet endelig i April 1847 modtog Comiteens Betænkning, gjorde de deri fremsatte Bemærkninger og den med samme Betænkning følgende nye Plan for de hamburgske Svassurancforstikringer det nødvendigt, at Arbejdet blev underkastet nøagtigt Gjennemsyn af Commissionen, hvilket medtog saa lang Tid, at Directionen ikke før i Juli 1849 kunde fremsende det gjorte Forslag til Forbedring og Redactionsforandringer. Uanset Compagniets Reservation i dets Skrivelse til Cancelliet af 15de Octbr. 1841, og det kongelige Tilfagn om Confirmation, der, efter Compagniets Formenting, indeholdtes i Resolutionen af 1842, og uanset, at den nye Convention var indsendt til Stadfæstelse i 1844, og Skrivelsen af 1849 kun angik Redactionsforandringer og enkelte mindre betydelige Forbedringer, fandt Indenrigsministeren dog Betænknelighed ved at indstille Detroiens til Confirmation. I Ministeriets Skrivelse af 15de Febr. 1850, der underretter Compagniet herom, er Hovedgrunden til denne Betænknelighed angiven at være den, at, da Compagniets Detroi, for at have fortsat Gyldighed, trængte til Confirmation, kunde denne nu ikke tilstaaes, efterat Grundloven var udkommen, fordi Detroiens Privilegium stod i Strid med Grundlovens § 92. Skjøndt Compagniets Direction ikke kunde villige de Tvivlsgrunde, som af Indenrigsministeriet vare anførte mod Confirmationen, ansaae den det dog meest stemmende med Compagniets Interesse kun at anholde om Confirmation paa Conventionen. Ligesom man nemlig antog, at det maatte overlades til Domstolene at afgjøre, hvorvidt Grundloven havde tillintetgjort Detroiens, eller hvorvidt ny Confirmation paa den maatte være nødvendig, for at holde den i Kraft, saaledes fandt Directionen det mindre nødvendigt specielt at erholde Confirmation paa Detroiens med Hensyn til Brugen af Stempletpapir, da den var hjemlet ved Lov, og antog Compagniet, at man ikke vilde være ubillig til, hvis der i den Anledning skulde opstaae Discussioner, at tilstaae

det den Ret, som det hidtil i den nævnte Henseende havde nydt. Det var derfor intet Under, at det nærværende Lovudkast maatte i høi Grad forundre Compagniet; det maatte navnlig finde det særdeles haardt, at Regjeringen, efterat den først havde erklæret sig imod at forelægge den Compagniet i dets Detroi § 1 tilstaaede Eneret til kongelig Sanction, fordi den formeentlig stred mod Grundloven, nu vilde fratage Compagniet den Rettighed at bruge et vist Slags Stempletpapir til alle dets Policer, uagtet denne Bestemmelse jo aldeles ikke stred mod Grundloven, og at man vilde paalægge Compagniet den nævnte Afgift, som efter den anstillede Undersøgelse for Aaret 1850 vilde forøge Compagniets aarlige Stempelafgift med 3000 Rbd., foruden at den i høi Grad vilde besvære Forretningerne ved Compagniet med Hensyn til den Scala, som Lovforslaget indeholder, og hvis Anvendelse altid medfører endeel Vanffelighed og Uleilighed. Jeg maa endnu tillade mig at henvende Tingsgets Opmærksomhed paa, at et Assurancecompanie, for at det skal kunne opnaae sit Dødsmed, maa være saaledes funderet, at det kan modstaae de forskjellige Chancer, som i Tidens Løb maatte indtræde, hvilket ikke kan skee uden betydelige Opoffrelser fra Interessenternes Side. At Svassurancecompaniet har været saaledes funderet, derfor Hayes det bedste Bevis i dets Bestaaen i over 100 Aar og under de vanskeligste Conjunctioner, blandt hvilke jeg skal nævne den, som indtraf i 1807, da Compagniets hele Fond gik i Løbet, og man endydermere fra Compagniets Side gjorde Tilflyd for saavidt muligt at erstatte dem, der ved det engelske Overfald havde lidt Skade. Et mindre solidt Compagnie end det nærværende maatte derfor, under saadanne Omstændigheder, have opløst sig, og man kan med Sandhed paastaae, at Compagniets aldrig vakkende Solvents har været en væsentlig Aarsag til, at Assurancforretningerne have kunnet holde sig her paa Bladsen, som skeet er. Paa Grund heraf kan jeg ikke ansee det for stemmende enten med Retfærdighed eller Billighed, at et saadant, paa en vedvarende Bestaaen baseret, Compagnie, der maa ansees som Grundpælleren for Assurancforretningerne her paa Stedet, skal med Hensyn til Afgiften